

Peripheral neuropathy is a frequent complication of long-term diabetes that ultimately accounts for considerably disabling morbidity (1, 2). Clinical hall-marks of diabetic polyneuropathy (DP) are chronic pain and impaired nerve conduction velocity in both, motor and sensory pathways, while histo- pathological features include vasa nervorum microangiopathy, and axons atrophy/loss resulting from different tissue damage mechanisms common to all long-term diabetic complications

نفرورپاتی محیطی یک پدیده و عارضه مکرر از دیابت طولانی مدت است که نهایتاً باعث ناتوانی قابل توجهی در برابر بیماریها می گردد. درد شدید و افتلال در سرعت انتقال پیام عصبی هم مکرر است و هم مسی است. در فالیکه DP-شود. (۱.۲) علایم بالینی پلینفرورپاتی دیابتی آسیب شناسی بافتی نشان می دهد که این علایم شامل: میکروآنژیورپاتی عروق عصبی، و آتروفی و در نتیجه از دست دادن آکسون ها است. که اینها از مکانیسم های مختلف و مشترک در زمینه آسیب بافتی است و از دیابت طولانی مدت ناشی می شود.